

Sagedaste läis ta baroni tütreaga flawerit mängimas, nõnda et sel armsamat seltsimeest ei olnudgi kui Martin. Sündis ka wiimaks mängimise juures, et mõlemate noorte inimeste filmad sügawamine teine teise sisse waadasiwad kui paljad ühes mängijad, aga mis minul sellega asja on! Ega mina tohi ennast niisuguste asjade selka segada.

Nõnda läis meie noore studendi elu üsna lõbusaste. Ei olnud tal suuremat puudust kannatada. Ehk küll ta corporationi elu tugetwal mõedul maitfis, ei jätnud ta ometi edasiõppimist mitte hooletuse sisse, kui ka see natuke pikka mööda läis.

Kui suwel kooli wahetäeg tuli, läis ta ifka teiste seltsimeeste juure wõerusele, kus aeg wäga hoopisaste mööda lennas ja pidusid ja pallisid õige rohkesie peetud sai.

Dma wanemate juure ei läinud ta enam sugugi. Ehk küll ta muidu kaunis tubli pois oli, aga selle poolest oli asi hoopis nurjas. Et ta juba kaua aega Saksia koolis oli olnud ja et ta ifka Saksia keelt rääkinud, sai ka ta keel juba kangelalt oma emakeelt rääkides, sest et ta sest midagi ei tahtnud teada.

Ühel suure-kooli wahetäjal juhtus, et baron Ritter oma mõijas suure wõeraspidu tegi. Ta kutsus Tartust selts pidusid ka hulga studenta wõeraks, kes enamaste wärwimütsi kandjad ja selle corporationi mehed oliswad, kus seas ka Martin oli. Et ka Martin wärwimütsi kandjaks ja iseäranis baroni proua ja tema tütreaga tuttawaks oli saanud, on iseenesest mõista, et ka teda sinna kutsuti.

Meie oleme juba kuulnud, et Martin iga pidi osaw ja tuline mees oli. Seda näidas ta ka baron Ritteri mõisa pääl üles nii, et baron temast suurt lugu hakas pidama. Ta küsis järele, kust ta pärit on, ja talle öeldi, et Martin Tartu lähedalt waese rahwa laps olla. Aga et ta Eesti rahwa sugust on, seda ei öeldud talle mitte, ega teadnud baron mitte märkigi, et ta seesama karjapois on, kellega proua nii mitme aasta eest tee ääres oli rääkinud.

Nii hästi pidu ajal tantsu pääl, kui ka muidu naesterahwaga ehk meesterahwaga ümberkäimises oli Martin wirk, usin ja tähelepanew. Sellepärast oli ta ka noorte preilide filma ees palju armu leidnud. Ta mõistis nendega peenikeselt ümberkäia ja nendele magusat moka järele juttu puhuda, mis wäga nende meele pärast oli.

Iseäranis baroni tütar Ella nähti wäga lahke Martini wastu olewat, kellega ta ju, nagu teame, foku mängimisel oli tuttawaks saanud. Kus ta ial mahti sai, sääl näidas ta oma hääd meelt oma kaas mängija wastu üles ja rõõmustas tema sääl olemise pärast.

Kõigil wõerastel oli teada, et Ella hää flaweri mängija oli, selle pärast paluti teda midagi ette mängida. Ella lubas seda siis teha, kui tema kaas mängija Martin ka mängiks. See ei lastnud ennast pikalt paluda, astus pea flaweri ette, ja Ella istus tema kõrwa. Nad mängiswad ühe Saksamaa kuulsa meistri tüki nelja käega wäga ilusaste ette.

Kui Saksamaa Martin ja Ella kõrwa flaweri ees istusiwad, siis pani mõnigi mõlemate noorte inimeste